

31.5.1944

Υστερα από δύο μερών άρρώστια πήγα σήμερα σχολείο για να παρακολουθήσω
τά μαθήματα της τελευταίας μέρας του σχολικού μας χρόνου.

Τό απόγευμα γράψαμε συνθέσεις:-

• Εργασία πάνω στο θέμα

"Ελλάς τό μεγαλειό σου βασίλειο δέν έχει
καί δίχως γένμα στους καιρούς ή δόξα σου διατρέχει".

Άρκετά καλά. Έκομα μία σύντομη εισαγωγή για τόν ήρωα τών Μακεδονικών βουνών
Μαβώλη, ένα ύμνο προς τήν άρχαία Ελλάδα που οδήγησε τόν κόσμο στον πολιτισμό
κι έσωσε τήν Εύρώπη άπ'τους Πέρσες, μία έμολογία τών Ρωμαίων για τή νίκη τών
Ελλήνων στο στάδιο τών γραμμάτων.

Άγαμέμνω τά λόγια του χριστού, λόγια που είπε σαν άκουσε πως μερικοί Έλληνες
θέλουν να τόν δούν και αναλάβω τήν στάση του βυζαντίου που ανέπτυξε τόν δεύτερο
Έλληνικό πολιτισμό, που έλουσε τήν ανθρωπότητα με τά ιερά του κατωραίου νόματα
κι έσωσε τήν Εύρώπη άπ'τους Άραβες και τέλος, εκείδη έφυγαν όλοι οι μαθηταί, τέλειωσα
μέ μία μονοκονδυλιά λέγοντας πως "τόσο ο άγιος τών ήρώων του 21 όσο και ο σημερινός
που είναι συνέχεια εκείνων αποδεικνύουν τρανότατα τήν αλήθεια τών λόγων του μεγάλου
νεοέλληνα ποιητή".

Πάει κι αυτός ο χρόνος.....άφίνοντας πίσω του.....ώραίες αναμνήσεις.....
(μιάμιση γραμμή κρυπτογραφικά)

...Πάει ο χρόνος, πάει και δέ γυρνάει πίσω.....και στο γοργό του κύλισμα αφήνει
λθρες και χαρές....χαρές και λθρες....δάκρυ....γελούν τά μάτια.....(δύο λέξεις
κρυπτογραφικά).....μή εβτυχιομένα σύμφωνα με τό ψυχολογικό νόμο της επαναλήψως
χαράς ή λύπης.....Τώρα μέ θέληση κι έκιμονή άς ριχτώ στη μελέτη τών γραπτών
Β' εξαμήνου μέ ίδιως τών Οτιολήναγ που κρέκει άκαραιτήτως να τά περθω φέτος.

• Εμπρός λοιπόν στη δουλειά σύμφωνα με τήν έκοτρατεία 25ης Μαΐου.

• Άποτυχία ρηθείσης έκοτρατείας:- (Τρείς γραμμές κρυπτογραφικά)

Τέλος Μαΐου

Κυριάκος Λάτσης
31/5/44